

РЕШЕНИЕ

№ 34899

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **3043** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ във вр. с чл. 145 и сл.АПК.

Делото е образувано по жалба, допълнително уточнена, от И. Н. М. срещу Разрешение за строеж №23/15.06.2012г., издадено от н-к отдел, район „Т.“-СО, за обект: „Външно електрозахранване с кабели СрН, нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV и кабели НН за жилищни сгради“. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, тъй като жалбоподателят, като съсобственик на имота, в който е разрешено строителството, не е бил уведомен по какъвто и да е било начин за образуваното административно производство и не е давал съгласието си за строежа.

В съд.з. жалбоподателят И. Н. М., лично, поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноси.

Ответник по оспорването Главния архитект на Столична община, не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по жалбата.

Заинтересована страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, р.пр., не ангажира становище по делото.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Решение №8257/09.03.2001г. на ПК- [община] и удостоверение за наследници на М. В. А., жалбоподателят И. Н. М. е съсобственик на нива, с площ 2,025дка, м.Б. поле, представляваща 1/3 идеална част от имот №030015 по картата на землището на Д., който имот съгласно скица №15-688843/26.06.2023г., издадена от СГКК-гр.С. представлява част от поземлен имот с идентификатор 68134.1006.91 по одобрените със Заповед №РД18-108/13.12.2016г. на

изп.директор на АГКК КККР на [населено място], район Т., ул.Т. П., местност IV-55, с площ 6076кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива. Със заявление рег.№7000-42/26.01.2012г. до гл.архитект на район Т., придружено с Доклад за оценка на съответствие на инвестиционен проект със съществените изисквания към строежите, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е поискало одобряване на инвестиционен проект за „Външно електрозахранване - нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV, кабели СрН и кабели НН за жилищна сграда в УПИ IV-980, кв.92, м.М. ливади-изток, район Т.. Видно от доклада за оценка – л.7, проектът предвижда полагане на нови кабели в нова тръбна мрежа, като при изграждането на трасето на мрежата се изградят 13 нови тройни и 5 двойни шахти.

Със заявление рег.№7000-42/10.05.2012г. до кмета на район Т.“ „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е поискало издаване на разрешение за строеж за „Външно електрозахранване с кабели 20кV и кабели НН, нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV, в УПИ IV-980, кв.92, м.М. ливади-изток, район Т.. От членове на УС на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, в качеството му на възложител/инвеститор е представена и нотариално заверена декларация по чл.73, ал.2 ЗУТ, съгласно която поради неприложена улична регулация и възникнала необходимост за изграждане на външно електрозахранване на жилищни сгради в УПИ IV-980 кв.92, м.М. ливади-изток, район Т., ще изградят електроразпределителната мрежа като временна по съществуващото положение, а при бъдещата реализация на ПУП доброволно ще изместят за своя сметка изградената кабелна линия.

С оспореното Разрешение за строеж №23/15.06.2012г. на благоустройствени обекти, издадено от н-к отдел, район „Т.“-СО, е разрешено на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД да извърши строително-монтажни работи на обект: „Външно електрозахранване с кабели СрН, нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV и кабели НН за жилищна сграда в УПИ IV-980, кв.92, м.М. ливади-изток, район Т.“.

За строежи „Две жилищни сгради /сграда „А“ и сграда „Б“/ и „Външно електрозахранване с кабели СрН, нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV и кабели НН за жилищни сгради“, находящи се в УПИ IV-980, кв.92, м.М. ливади-изток, район Т.“, от зам.началник на ДНСК е издадено Разрешение за ползване №СТ-05-1726/28.11.2014г.

Съгласно писмо №РТР21-ГР94-1463-/4/11.10.2024г. от зам.кмета на район „Т.“, при извършена проверка от служители на районната администрация е установено, че през западната част на имота на жалбоподателя, предвидена за трасе на ул.Т. П., преминава силнотоксова мрежа –Ср.Н. 20 кV ППс“.

Правоприемник на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД към настоящия момент е заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД.

Със Заповед №РД-09-09-17/19.03.2012г., р.VI, на гл.архитект на Столична община е възложено на началниците на районните технически служби /главните инженери/ на райони да издават разрешения за строеж на обекти на инженерната инфраструктура към улици от второстепенната улична мрежа.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи по допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна – заинтересувано лице по чл.149, ал.1 във вр. с ал.2, т.1 ЗУТ- собственик на поземлен имот, засегнат от разрешеното строителство; като, доколкото по делото липсват доказателства за връчване на оспорения акт на жалбоподателя, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Подадена е и срещу подлежащ на обжалване акт, въпреки, че разрешеният строеж е въведен в експлоатация - Разрешението за строеж е конститутивен административен акт, който създава правото да се

изгради определен обект и това право се погасява с упражняването му. С изчерпването на конститутивното си действие, обаче, разрешението за строеж продължава да съществува в правния мир като административен акт от категорията на декларативните – въпреки че правото на строеж е вече осъществено, той обективира волеизявлението за признаване на правото, т. е. притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 2 АПК – годин предмет на съдебен контрол по чл. 215 ЗУТ. В горния смисъл е Определение № 6388 от 23.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2459/2024 г., II о. предвид гореизложението, следва да се приеме, че жалбата е допустима. По съществото ѝ, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Оспореното разрешение за строеж е издадено в съответната форма и от компетентен съгласно чл.148, ал.2 ЗУТ във вр. с §1, ал.4 от ДР на ЗУТ административен орган – началник отдел „Контрол по строителството, инженерна структура, благоустройство и екология“ инж.Ив.А., изпълнявал функциите на главен инженер, и в съответствие с делегираните му правомощия със Заповед № РД-09-09-28/17.03.2021 г. на главния архитект на Столична община.

При постановяването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Обстоятелството, че жалбоподателят не е бил уведомен за образуваното административно производство, само по себе си не е основание за отмяна на оспорения акт, доколкото евентуалните възражения по него и представянето на доказателства във връзка с тях могат да бъдат направени и в съдебното производство.

По приложението на материалния закон, съдът намира следното:

При неприложена улична регулация при необходимост строителството на нови или реконструкцията на съществуващи проводи за съответната територия, с изключение на преносни проводи, може да се допусне като временно захранване по съществуващо положение на терена с нотариално заверена декларация на възложителя (или на съответното експлоатационно дружество) за доброволно изместване за негова сметка при бъдещата реализация на подробния устройствен план /каквато декларация е представена от заявителя по преписката/. В чл. 2 от Наредба № 1 от 30 юли 2003 г. за номенклатурата на видовете строежи е посочено, че преносните проводи обхващат: междусистемни (транзитни) електропроводи и далекопроводи над 110 kV; магистрални топлопроводи; транзитни и магистрални газопроводи с високо налягане от газоизмервателни станции до газоразпределителни станции или до автоматични газоразпределителни станции; проводи за водоснабдяване от водоизточника до водоснабдителния резервоар; пречиствателни станции за питейни води; т.е. под "преносни проводи" се имат предвид големи по обем проводи, които включително поради значимия си обществен характер не могат да бъдат изградени при временен режим. Изграждането на проводи обаче за новопостроена сграда в урбанизирана територия от съществуващи мрежи на техническата инфраструктура не представлява изграждане на преносни проводи, поради което съдът приема, че за тази хипотеза временният режим по чл. 73, ал. 2 ЗУТ е приложим.

В горните случаи, обаче, се прилагат разпоредбите на чл. 192, съответно чл.193. Т.е. следва да е учредено право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти с писмен договор между собствениците на поземлените имоти с нотариална заверка на подписите /ал.1/, а когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти, правото на прокарване да е учредено със заповед на кмета на общината. Съгласно чл.193, ал.7 ЗУТ, предпоставка за издаване на разрешение за строеж на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура е учредено на титуляря право на прокарване по чл.193, ал. 1, 3 и 4 ЗУТ, в съдържанието на което право се включва правото да се

изгради и да се придобие собствеността върху отклонението от общата мрежа на техническата инфраструктура в чуждия имот – чл. 193, ал. 2 от ЗУТ. В случая не се твърди и не се представят доказателства за надлежно учредено такова право на прокарване.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното Разрешение за строеж №23/15.06.2012г., издадено от н-к отдел, район „Т.“-СО, в частта му касаеща имота на жалбоподателя, следва да бъде отменено, като незаконосъобразно. Разрешението следва да бъде отменено само в частта му, касаеща имота на жалбоподателя, доколкото по отношение на останалата му част, за И. М. леипсва правен интрес от оспорването ѝ.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя ще следва да бъдат присъдени направените от него по делото разноски за държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Разрешение за строеж №23/15.06.2012г., издадено от н-к отдел, район „Т.“-СО, за обект: „Външно електрозахранване с кабели СрН, нов шахтов трафопост 1х800кVA/20/0,4кV и кабели НН за жилищни сгради“, в ЧАСТТА му, касаеща поземлен имот с идентификатор 68134.1006.91 по КKKP.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Н. М. съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: